

In augustus was het 10 jaar geleden dat speelgroep De Sterrekinderen op Curaçao haar deuren opende voor de eerste acht peuters. Op dat moment was de toekomst van de groep nog een groot vraagteken, maar het zal niemand verbazen dat ik, toen zich bij deze eerste kinderen een Uriël, Rafaël, Gabriëlle en Michaël aandiende, dat als een zegen heb ervaren en wist dat het goed was, hoe het de groep ook verder zou vergaan.

Sterrekinderen op Curaçao

Vijf jaar daarvoor was ik met mijn man en oudste dochter van toen vier maanden naar Curaçao geëmigreerd. Mijn man was daar geboren en opgegroeid en wilde na zijn studie in Nederland terug naar zijn geboorte-eiland. We besloten samen te gaan. In de eerste jaren was ik huismoeder. We kregen een tweede dochter en toen de oudste vijf jaar was besloot ik mijn ervaring, opgedaan als heilpedagogisch groepsleidster op het Zonnehuis in Zeist, te gebruiken voor het werken met peuters. En zo zag peuterspeelgroep De Sterrekinderen het licht. De eerste jaren was dat al doende leren en er achter komen dat de ruimte die ik, letterlijk en figuurlijk, tot mijn beschikking had veel te groot was... Het zoeken naar passende begrenzing was begonnen. Ik plaatste hekjes zodat de ruimte te behappen werd voor de kinderen, ontwikkelde het vermogen bij de kinderen en bij mezelf grenzen te herkennen en overwon mijn twijfel. En zo werd De Sterrekinderen geleidelijk aan een plek waar het voor het kleine kind goed toeven is, getuige de gestage stroom van kinderen die de afgelopen tien jaar de weg naar De Sterrekinderen wisten te vinden. Aanvankelijk gebeurde dat alleen door mond tot mond reclame, maar toen ik na zes jaar zag aankomen dat er negen van de elf kinderen afscheid zouden nemen en er zich nog maar één nieuw kindje aangemeld had, vond ik dat het tijd werd om een advertentie te plaatsen in de krant en wat flyers te verspreiden over het eiland waarin ik mezelf toen voor het eerst bekend maakte als werkende op antroposofische grondslag. Dit leidde niet direct tot een nieuwe aanwas van kinderen, maar hierdoor werd ik wel gevonden door Vrienden Stichting Antroposofische Initiatieven te Amersfoort die me sindsdien steunt met materiaal voor de groep en een ouderbibliotheek. Verder schonk een ouderpaar mij als dank voor de goede opvang van hun zoon een website. Ik boorde een nieuw stel ouders met kleine kinderen aan en weldra was de groep weer vol. Komend schooljaar zijn er vijftien kinderen (twaalf per ochtend) en staan er vier kindjes op de wachtlijst waarmee ons voortbestaan voorlopig gewaarborgd is. Vanaf de start van De Sterrekinderen voelde ik de behoefte het antroposofisch gedachtegoed, meer dan alleen door het werken met de kinderen zelf, uit te dragen naar de ouders in de vorm van ouderavonden en workshops. Enkele jaren geleden zocht ik daarom contact met Hanne Looij van bureau Bride.

In oktober 2007 ontmoetten we elkaar voor het eerst en vorige maand toog ik opnieuw naar Driebergen met opnames van de groep op DVD. Bij die gelegenheid bood

ze me aan een aantal workshops bij haar te volgen (aanrader!).

Via e-mail houd ik ruggespraak met haar over alles waar ik met betrekking tot de groep en het geven van ouderavonden in m'n eentje niet uitkom. Verder heb ik kennis mogen maken met Lidy Schrier, gepensioneerd peuter-kleuterjuf. Zij is van plan om haar zoon, die op Curaçao is komen wonen, jaarlijks te bezoeken, en daarmee ook de De Sterrekinderen. Zij wil zich echt verbinden met ons en op afstand (via e-mail - leve de techniek!) houd ik haar op de hoogte van het reilen en zeilen in de groep. Ze verblijdde me onlangs met prachtige zelfgemaakte transparanten en jaarfeestenspullen en schreef al eens een treffend therapeutisch verhaal voor een van de sterrekinderen. Ik ben ongelooflijk blij en dankbaar voor deze contacten want als enige werken op antroposofische grondslag op een heel eiland dan voel je je soms echt wel heel alleen...

En daarmee kom ik dan bij de reguliere kinderopvang op het eiland. Men is de afgelopen jaren met een inhaalslag bezig om het niveau omhoog te krijgen. Het eerste traject waaraan ik, als officieel gevestigde peutergroep deelgenomen heb, betrof basale voorwaarden zoals veiligheid, hygiëne, opleidingsniveau personeel, management etc.

In januari van dit jaar is een wet op de kinderopvang aangenomen en

er werd een inspectie in het leven geroepen die alle opvang vanaf nu gaat bezoeken en advies uit zal brengen over de eventuele aanpassingen die dan binnen een bepaalde tijd gerealiseerd moeten worden. Tevens is er door de overheid een keuze gemaakt voor een VVE programma; deze is gevallen op Caleidoscoop. Inmiddels zijn trainers opgeleid en eerstdaags wordt begonnen met de training van de leidsters binnen het veld. Welke ruimte er gegeven wordt aan opvang, wanneer je, zoals ik, vanuit een eigen visie wilt werken, is nog niet bekend...

Mijn hoop en verwachting is dat ik, als ik aan de minimumeisen van veiligheid enzovoort voldoe, als privé-opvang zal mogen blijven bestaan. Wat daarmee overblijft van mijn wens dat er ooit voor de lokale kinderen een erkende opvang op antroposofische grondslag gerealiseerd kan worden is de vraag. Tot die tijd beschouw ik De Sterrekinderen als plek waar ik me nog iedere dag aan de kinderen ontwikkelen kan en waar ouders, leidsters en stagiaires kennis kunnen maken met een kijk op kinderen waar mijns inziens ieder kind door geboorte recht op heeft.

Volgend jaar juni hoop ik, met hulp van de Vrienden Stichting, deel te nemen aan de conferentie voor het kleine kind in Dornach. Daar hoop ik Curaçao te kunnen vertegenwoordigen en jullie, collega's, in levende lijve te ontmoeten.

Tot die tijd is de groep bereikbaar per e-mail.

Een warme groet van:

Maria Melaan
Curaçao,
Nederlandse Antillen
www.desterrekinderen.com
info@desterrekinderen.com

Timpepetuis, ben je thuis?

Een praktisch werkboek over het zingen en opzeggen van versjes, met de nadruk op het bewegen.

Helemaal vernieuwd, geïllustreerd en in prijs verlaagd!

Op de bijgesloten CD worden de liedjes gezongen en de versjes opgezegd. Al luisterend kunnen de gebaren vanuit het boek geoefend, de muziek én intonatie geleerd worden.

Kijk op www.henniedegans.nl

NIEUW!

HENNIE DE GANS-WIGERMANS

EÉN... TWEE... HUPPETEE!

Er is een schat aan liedjes en versjes in ons taalgebied, waarin zogenaamde rekenbegrippen centraal staan. Dat bewijst deze uitgave.

Dit praktijkboek gaat niet over rekenen, maar wel hoe er door veel spel en zang met deze begrippen kan worden omgegaan. Wanneer dit met vreugde en humor gedaan wordt, zal het latere rekenen verbonden zijn met een plezierige ervaring en ten goede komen aan het leerproces.

Totaal 114 pagina's, stevig gebonden, met veel achtergrond, beschrijvingen en aanwijzingen, 100 versjes en 25 liedjes met muzieknotatie. Bevat literatuur- en website-overzicht.

Kijk op www.henniedegans.nl

www.sprookjestheater.nl

Voor peuters en kleuters